

**WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI**
Wojciech Kutyła

KGP.410.002.02.2015

P/15/016

**WYSTĄPIENIE
POKONTROLNE**

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli P/15/016 – Alternatywne metody wykorzystania węgla kamiennego do produkcji paliw gazowych i płynnych

Jednostka przeprowadzająca kontrolę Najwyższa Izba Kontroli
Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji

Kontrolerzy 1. Maciej Maciejewski, doradca techniczny, upoważnienie do kontroli nr 95211 z dnia 18 maja 2015 r.
2. Edyta Kosiarz, główny specjalista kp., upoważnienie do kontroli nr 95212 z dnia 18 maja 2015 r.

(dowód: akta kontroli str. 1-4)

Jednostka kontrolowana Ministerstwo Środowiska¹, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa

Kierownik jednostki kontrolowanej Pan Maciej Grabowski, Minister Środowiska² od 27 listopada 2013 r.

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Minister Środowiska podejmował działania adekwatne do poziomu aktualnej wiedzy o oddziaływaniu na środowisko technologii podziemnego zgazowania węgla³. Na bieżąco gromadził i analizował informacje o postępach i wynikach zadania badawczego prowadzonego w Kopalni Węgla Kamiennego *Wieczorek*⁴. Dodatkowo, Minister pozyskał informacje o wynikach badań prowadzonych w stanie Queensland w Australii i opinii rządu stanowego na temat komercjalizacji PZW oraz poszukiwał informacji w źródłach naukowych oraz ogólnodostępnych.

Najwyższa Izba Kontroli przyjmuje stanowisko Ministra Środowiska, iż informacje uzyskane w trakcie przeprowadzania eksperymentu badawczego prowadzonego w KWK *Wieczorek*, jak również doświadczenia australijskie z badań przeprowadzonych w stanie Queensland w Australii nie dają wystarczającego zapewnienia, że komercyjna eksploatacja PZW będzie bezpieczna dla środowiska, społeczeństwa i mienia. Ponieważ potencjalne zagrożenia związane ze zgazowaniem węgla na skalę przemysłową są zbyt poważne, Minister Środowiska nie rozpoczął procedury legislacyjnej zmiany *ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze*⁵, w celu umożliwienia wykorzystania tych technologii na skalę przemysłową w Polsce.

W opinii NIK Minister Środowiska podjął działania w celu realizacji zadania 6.4 *Wykorzystanie przychodów z aukcji uprawnień do emisji CO₂ do wspierania działań ograniczających emisję gazów cieplarnianych wchodzącego w skład Programu działań wykonawczych na lata 2009-2012* stanowiącego załącznik Nr 3

¹ Dalej: Ministerstwo lub MŚ.

² Ministrowie Środowiska w latach 2007-2013: Maciej Nowicki od 16 listopada 2007 r. do 1 lutego 2010 r., Andrzej Kraszewski od 2 lutego 2010 r. do 18 listopada 2011 r., Marcin Korolec od 18 listopada 2011 r. do 27 listopada 2013 r.

³ Dalej: PZW.

⁴ Dalej: KWK *Wieczorek*.

⁵ Dz. U. z 2015 r., poz. 196. Dalej: *pgig*.

do *Polityki energetycznej Polski do 2030 roku*⁶. Działania te okazały się jednak nieskuteczne z przyczyn niezależnych od Ministra Środowiska. Ostateczny kształt rządowego projektu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych powstał po rozstrzygnięciu przez Radę Ministrów spornych stanowisk w kwestii przeznaczenia środków uzyskanych z aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Adekwatność przepisów prawnych do możliwości wykorzystania technologii podziemnego zgazowania węgla w Polsce

Opis stanu faktycznego

W pismach z 12 lipca i 18 listopada 2013 r., 6 lutego i 9 grudnia 2014 r. Minister Gospodarki zwrócił się do Ministra Środowiska o wszczęcie postępowania legislacyjnego w celu uregulowania w *pgig* kwestii związanych z podziemnym zgazowaniem węgla w instalacjach przemysłowych. W uzasadnieniu, Minister Gospodarki wskazywał na duże zainteresowanie polskich i zagranicznych przedsiębiorców górniczych budową instalacji do PZW na zasadach biznesowych. Faktycznie, zainteresowanie zastosowaniem PZW na skalę przemysłową wykazywała tylko jedna australijska spółka⁷. W związku z powołaniem przez Prezesa Rady Ministrów *Międzyresortowego Zespołu do spraw wzmocnienia potencjału przemysłowego Śląska*⁸, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów J. Jaworowski zwrócił się do MŚ z prośbą o rozważenie możliwości przygotowania zmian legislacyjnych ułatwiających komercyjne wdrożenie technologii podziemnej gazyfikacji węgla.

Minister Środowiska nie uruchomił procesu legislacyjnego, ponieważ w jego ocenie wszelkie decyzje dotyczące zmiany ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*, w celu umożliwienia podziemnego zgazowania węgla na skalę przemysłową, powinny być przeprowadzone w przeświadczeniu o posiadaniu pełnej wiedzy na temat tego procesu i w przekonaniu o bezpieczeństwie prowadzenia PZW w polskich warunkach geologiczno-złożowych. Stanowisko to zostało wyrażone w odpowiedziach do Ministra Gospodarki z 11 grudnia 2013 r., 13 marca i 23 grudnia 2014 r. oraz do Sekretarza Stanu KPRM z dnia 18 lutego 2015 r.

Do opracowania przepisów dotyczących PZW potrzebne są doświadczenia i wyniki badań prowadzonych *metodą szybową* jak i *metodą otworową*. Natomiast w polskich warunkach geologiczno-złożowych, badania w zakresie PZW prowadzono tylko *metodą szybową*⁹. Według stanowiska Ministra Środowiska wyrażonego w powyższych pismach, doświadczenie uzyskane na dotychczasowym etapie robót badawczych prowadzonych w KWK Wieczorek mogłyby posłużyć wyłącznie do opracowania części projektu przepisów w zakresie bezpieczeństwa prowadzenia ruchu zakładu podziemnego zgazowania węgla. Doświadczenia te mogą okazać się jednak niewystarczające do sporządzenia przepisów w zakresie

⁶ Dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 10 listopada 2009 roku; *Obwieszczenie Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2009 r. w sprawie polityki energetycznej państwa do 2030 r.* (M.P. z 2010 r. Nr 2, poz.11); dalej: PEP 2030.

⁷ Pismo z dnia 26 maja 2015 r. nr DGK-VI-073-13/19690/15/KO.

⁸ Zarządzenie Nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2015 r. w sprawie *Międzyresortowego Zespołu do spraw wzmocnienia potencjału przemysłowego Śląska* (M.P. z 2015 r., poz. 28).

⁹ Zadanie badawcze *Opracowanie Technologii zgazowania węgla dla wysokoelektywnej produkcji paliw i energii elektrycznej* realizowane w ramach strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych Narodowego Centrum Badań i Rozwoju Zaawansowane technologie pozyskiwania energii prowadzone w latach 2010-2015.

bezpieczeństwa powszechnego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, a przede wszystkim ochrony wód podziemnych. Dlatego też ostateczna ocena wystarczalności wyników eksperymentu przeprowadzonego w KWK Wieczorek, do ewentualnego zainicjowania zmian w przepisach, będzie możliwa dopiero po sporządzeniu raportu końcowego z tego eksperymentu, czyli w drugiej połowie 2015 r. Zdaniem Ministra Środowiska niemożliwe jest dokonywanie zmian w prawie jedynie na podstawie zapewnień o bezpieczeństwie tej technologii prezentowanych przez podmiot zainteresowany tą technologią.

(dowód: akta kontroli str. 5-26)

W opinii Ministra Środowiska, wyrażonej w wyżej wymienionych pismach, przepisy obowiązującej ustawy *pgig* zawierają regulacje niezbędne i wystarczające do wykonywania robót podziemnych prowadzonych w celach naukowych, badawczych i doświadczalnych na potrzeby geologii i górnictwa. Umożliwiają one prowadzenie projektów pilotażowych w zakresie PZW. Natomiast są one niewystarczające do stosowania PZW w skali przemysłowej. We współpracy z Wyższym Urzędem Górniczym¹⁰ dokonano analizy¹¹ ustawy *pgig* w aspekcie potrzebnych zmian i uzupełnień, tak aby w przyszłości ustawą objąć także PZW na skalę przemysłową.

(dowód: akta kontroli str. 13, 33-37)

Do głównych barier rozwoju technologii PZW, spółka planująca działania w tym zakresie w Polsce zaliczyła bariery prawne i administracyjne¹². Obecnie obowiązujące *Prawo geologiczne i górnicze* nie uznaje technologii PZW jako jednej z form wydobywania węgla. W konsekwencji, nie można uzyskać koncesji na wydobywanie kopaliny. To z kolei implikuje bariery administracyjne i powoduje dalsze komplikacje na etapie uzyskania decyzji i pozwoleń administracyjnych np.: decyzji środowiskowych. Ministerstwo Środowiska, w celu umożliwienia tej spółce budowy demonstracyjnej instalacji PZW, zaproponowało zakwalifikowanie projektu jako projektu badawczo-rozwojowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 *pgig*. Stworzyło to w pewnym zakresie ramy prawne do realizacji projektu (z wyłączeniem m.in. stosowania przepisów dotyczących koncesji). Jednakże postawione przez MŚ warunki, tj. budowa wyłącznie jednego gazyfikatora oraz brak jednoznacznego stanowiska co do możliwości sprzedaży produktów podziemnego zgazowania węgla, powstałych w wyniku realizacji projektu demonstracyjnego, przy jednoczesnych wysokich kosztach przedsięwzięcia, spowodowały że sfinansowanie projektu wyłącznie ze środków spółki nie była możliwa. Dodatkowo konieczność zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na potrzeby projektu skutkowałą opóźnieniami w jego realizacji.

Na dzień zakończenia czynności kontrolnych przez NIK¹³ spółka rozważała opcję realizacji projektu demonstracyjnego w Polsce. Dotychczas nie zastosowała technologii PZW na skalę przemysłową. W opinii spółki warunkiem zainwestowania przez nią środków na budowę instalacji PZW w Polsce musi być pewność i przejrzystość sytuacji prawnej, a zatem gwarancja, że projekt komercyjny będzie mógł zostać zrealizowany w perspektywie długoterminowej, a spółka będzie mogła sprzedawać produkty PZW.

(dowód: akta kontroli str. 149-151)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

¹⁰ Dalej: WUG.

¹¹ Notatka Wyższego Urzędu Górniczego *Proponowane kierunki zmiany ustawy Prawo geologiczne i górnicze, niezbędne dla podziemnego zgazowania węgla* z lipca 2013 r.

¹² Pismo spółki z dnia 16 czerwca 2015 r. skierowane do NIK w odpowiedzi na pismo KGP.410.002.01.2015 z dnia 8 czerwca 2015 r.

¹³ tj. 10 czerwca 2015 r.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

2. Monitorowanie wpływu rozwoju PZW na środowisko naturalne

Opis stanu faktycznego

Minister Środowiska nie brał bezpośredniego udziału w zadaniu badawczym *Opracowanie technologii zgazowania węgla dla wysokoefektywnej produkcji paliw i energii elektrycznej* w dniu 11 grudnia 2013 r., dlatego też zwrócił się do Głównego Instytutu Górnictwa o udostępnienie wyników przeprowadzonych badań. Przekazane informacje miały zostać wykorzystane do prac nad zmianą ustawy *Prawo geologiczne i górnictwo*. Na dzień zakończenia badań kontrolnych (10 czerwca 2015 r.) MŚ otrzymało raporty za okresy roczne i półroczne z lat 2010-2014 (I półrocze 2014). Narodowe Centrum Badań i Rozwoju zobowiązało się przesłać kolejne raporty, w tym podsumowujący, który ma być sporządzony w II połowie 2015 r.

Według informacji uzyskanych w lipcu 2014 r. przez MŚ za pośrednictwem Wyższego Urzędu Górniczego od Departamentu Zasobów Naturalnych i Kopalń Stanu Queensland w Australii¹⁴, na terenie stanu od 2009 r. realizowane były dwa projekty pilotowe. Jeden z nich był realizowany przez firmę, która zainteresowana jest zastosowaniem PZW w Polsce. Po przeprowadzonych eksperymentach badawczych, w 2013 r. sporządzono raport, który następnie został poddany ocenie przez zespół ekspertów. W konkluzji uznano technologię PZW za zasadniczo bezpieczną dla środowiska i społeczeństwa. Jednakże w ocenie zespołu ekspertów próby nie dostarczyły dostatecznych informacji naukowych i technicznych aby zapewnić, że zastosowanie samoczynzącej się komory jako metody usuwania (pobierania) gazu jest bezpieczne dla środowiska i daje trwały efekt środowiskowy. W konsekwencji władze stanowe nie podjęły żadnych decyzji odnośnie zezwolenia na komercyjne zgazowanie węgla. Zdaniem Departamentu najpierw sektor przemysłu musi wykazać, że PZW może być prowadzone w sposób bezpieczny dla środowiska oraz może właściwie współistnieć z innymi metodami pozyskiwania i przetwarzania surowców, a dopiero potem rząd może podjąć decyzję – opartą o podstawy naukowe – czy pozwolić na rozwój PZW w skali przemysłowej. Zdaniem Departamentu nadal należy podejmować zadania badawcze w celu uzyskania zadowalających informacji o wpływie technologii PZW na środowisko naturalne i stopniu jej bezpieczeństwa dla ludzi oraz mienia.

Ministerstwo Środowiska zapoznawało się również z informacjami pozyskanymi z ogólnodostępnych źródeł takich jak wydawnictwa naukowe czy Internet.

(dowód: akta kontroli str. 9, 27-109)

Zdaniem Dyrektora Departamentu Geologii i Koncesji Geologicznych MŚ¹⁵ bez wyników i doświadczeń światowych w zakresie PZW na skalę przemysłową, trudno zdiagnozować wszystkie zagrożenia dla środowiska naturalnego. Niewątpliwie zaliczyć do nich należy: szczelność georeaktora, osiadanie terenu wskutek prowadzenia PZW, potencjalny negatywny wpływ technologii na glebę i wody podziemne w trakcie procesu PZW, jak i po jego zakończeniu. Prowadzenie PZW powoduje powstawanie zanieczyszczeń, do których zaliczyć należy przede wszystkim związki aromatyczne (benzen, toluen, etylobenzen, ksyleny, fenole). Istnieje również wysokie ryzyko uwalniania znacznych ilości metali ciężkich z popiołów powstających w trakcie prowadzenia procesu. Wysokie temperatury panujące w georeaktorze podczas prowadzenia zgazowania oraz znaczne

¹⁴ Dalej: Departament

¹⁵ Pismo nr DGK-VI-073-13/19690/15/KO z dnia 26 maja 2015 r.

rozgrzanie górotworu znacząco wpływają na wzrost rozpuszczalności zanieczyszczeń w wodach, ułatwiając ich migrację do warstw wodonośnych będących w kontakcie fizycznym z przestrzenią, w której przebiega proces zgazowania. Wysoka mobilność zanieczyszczeń w otoczeniu georeaktora spowodowana jest występowaniem wielu naturalnych i sztucznie wytworzonych spękań górotworu oraz pokładów węgla, powstających pod wpływem działania czynników termicznych i mechanicznych związanych z procesem PZW.

(dowód: akta kontroli str. 11)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

3. Realizacja strategii i programów operacyjnych w zakresie zgazowania węgla do produkcji paliw i energii

Opis stanu
faktycznego

Zgodnie z *Programem działań wykonawczych na lata 2009-2012* stanowiącym załącznik Nr 3 do *Polityki energetycznej Polski do 2030 roku* Minister Środowiska, jako współodpowiedzialny za realizację działania 6.4. *Wykorzystanie przychodów z aukcji uprawnień do emisji CO₂ do wspierania działań ograniczających emisję gazów cieplarnianych*, miał opracować system i zasady dysponowania przychodami z aukcji uprawnień do emisji CO₂ oraz ustalić priorytety ich wykorzystania, z uwzględnieniem wsparcia doskonalenia technologii zgazowania węgla. Działanie 6.4 nie zostało zrealizowane w 2010 r, tj. w terminie oraz w sposób określony w PEP 2030.

Zgodnie z *dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 2 kwietnia 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych*¹⁶ zmieniał się artykuł 10 dyrektywy 2003/87/WE¹⁷ wprowadzający od 2013 r. obowiązkową sprzedaż uprawnień do emisji na aukcjach. W artykule tym znalazł się zapis, iż to państwa członkowskie decydują o sposobie wydatkowania wpływów z aukcji, jednak przynajmniej 50% tych wpływów lub ich równowartość finansowa powinno być wydatkowane na cele określone w dyrektywie. Na etapie prac nad PEP 2030 postanowiono, że uzyskane środki z aukcji mogą być przekazane m.in. na wsparcie doskonalenia technologii zgazowania węgla.

W przygotowanym przez Ministra Środowiska projekcie *ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych*¹⁸ z dnia 8 marca 2012 r. określono, że przynajmniej 50% dochodów z aukcji uprawnień do emisji powinno zostać przeznaczone na cele związane z polityką klimatyczną. Minister Środowiska wskazywał, że powinien zostać określony katalog celów, na które wydatkowane będą środki pozyskiwane z aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji oraz zasady wydatkowania tych środków. Po przeprowadzeniu konsultacji społecznych, projekt został zmodyfikowany poprzez wprowadzenie zasady, zgodnie z którą Rada Ministrów (w drodze rozporządzenia) określać będzie w każdym roku okresu rozliczeniowego katalog celów, na które wydatkowane będą środki pochodzące z aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji.

¹⁶ Dz.U.UE L 140 z 05.06.2009, s. 63.

¹⁷ *Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE*, Dz.U.WE L 275 z 25.10.2003, s. 32.

¹⁸ Dalej: projekt.

W trakcie procedowania legislacyjnego Minister Finansów¹⁹ zakwestionował koncepcję tzw. *znakowania środków pozyskanych z aukcji*. Zdaniem MF przedmiotowe środki są dochodem budżetu państwa i nie muszą być ani *znakowane* ani wydatkowane wprost na cele środowiskowe (klimatyczne), a cele dyrektywy zostaną wypełnione poprzez przeznaczenie innych środków (np. pochodzących z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej²⁰) w wysokości równej 50% dochodów z aukcji. Dodatkowo MF wskazywał, że w obowiązującej *ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych*²¹, która dotyczyła okresu rozliczeniowego 2008-2012, środki z aukcji uprawnień stanowią dochód budżetu państwa. Zatem, w celu zapewnienia spójności systemu, zasadne jest aby środki te w okresie rozliczeniowym 2013-2020 także zasilaly budżet państwa. W opinii MF zaproponowane przez MŚ przepisy w sposób nieuzasadniony ograniczyłyby swobodę decyzji Rządu RP. MF uważał, że cele, jak również instrumenty wsparcia dla zadań przeciwdziałających zmianom klimatu i adaptacyjnym w Polsce powinny być określone w Narodowym Programie Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej, który będzie określał cele, obszary działania programu, koszty działań oraz źródła ich finansowania. Stanowisko to podzielał²² Minister Spraw Zagranicznych.

Na wszystkich etapach procesu legislacyjnego MŚ jak i MF podtrzymywali swoje stanowisko. Postulat przeznaczania 50% wpływów z aukcji uprawnień do emisji na cele środowiskowe był popierany również przez Ministra Gospodarki. Postulował on utworzenie funduszu celowego w NFOŚiGW, z którego byłyby finansowane programy wsparcia konkurencyjności poszczególnych sektorów gospodarki.

W dniu 3 lipca 2012 r. Rada Ministrów postanowiła, że środki pochodzące z aukcji uprawnień do emisji stanowią będą dochód budżetu państwa. W przyjętym w dniu 12 czerwca 2015 r. przez Sejm RP projekcie art. 49 ust. 2 i 6 *ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych* środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa. Jednakże co najmniej połowę środków pieniężnych uzyskanych z aukcji w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród wymienionych celów, w tym na finansowanie badań i rozwoju w zakresie efektywności energetycznej oraz czystych technologii w sektorach objętych systemem. W dniu 15 czerwca 2015 r. projekt został przekazany Prezydentowi RP.

(dowód: akta kontroli str. 110-111, 113- 147)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli²³, odstępuje od formułowania wniosków pokontrolnych.

¹⁹ Dalej: MF.

²⁰ Dalej: NFOŚiGW.

²¹ Dz. U. z 2011 r. Nr 122, poz. 695 ze zm.

²² Wyrażone w piśmie z dnia 16 maja 2012 r. nr DPUE-920-565-12/mn/1.

²³ Dz. U. z 2012 r., poz.82 ze zm. Dalej: *ustawa o NIK*.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 *ustawy o NIK* kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Warszawa, dnia 9 lipca 2015 r.

Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
Wojciech Kutyla